Încercări-transformări

TEAMA DE A ATACA...

Invitației adresată publicului spectator, prin programarea în cuplaj a meciurilor din cadrul etapei a VII-a a returului campionatului republican de rugby în care s-au întîlnit echipele bucureștene Progresul — Steaua și Dinamo — Grivița Roșie, i s-a răspuns afirmativ, tribunele cochetului stadion din Parcul copilului fiind ocupate pînă la ultimul loc. Timpul frumos, terenul excelent, prezența unui public cunoscător și dornic de rugby, precum și existența unui „cap de afiș" (asupra căruia se fac referirile în acest comentariu) susținut de majoritatea selecționabililor noștri, au constituit motive ce ne îndreptățeau speranțele într-un rugby autentic. La toate acestea putem să adăugăm acum, după terminarea meciului Grivița Roșie — Dinamo, maniera excelentă în care René Chiriac a condus partida, arbitrajul său constituind o lecție în asigurarea cursivității și continuității jocului, fără să se îndepărteze de limitele regulamentului.

Păcat, însă, că jucătorii au refuzat acest cadru prielnic ce le-a fost creat preferînd „noului val", vechiul stil de joc asigurat, fără inițiativă, așteptîndu-se greșeli ale adversarului, aducătoare de lovituri de penalitate ce s-ar putea transforma în puncte, sau căutîndu-se exagerat dezarmantul drop-goal.

Marea carență a rugbyului nostru, teama de a ataca, a fost prezentă și în acest derby, manifestîndu-se evident tocmai la cei mai robuști și viguroși jucători ai echipelor, înaintașii, lăsînd astfel impresia de neputință. A rămas încă în concepția acestora că atribuțiunile lor se termină o dată cu cîștigarea balonului în tușă sau grămadă, „marile" lor realizări rezumîndu-se la cîteva „moluri" de cele mai multe ori statice, facilitîndu-se astfel apărarea adversă.

Și toate acestea, astăzi cînd înaintași ca Cester, Spanghero, Betford, Myburga, Lochore spulberă tot ce le apare în cale, își caută adversarii pentru a-i neutraliza și a oferi apoi balonul unui alt bolid ce se îndreaptă decis spre treisferturile adverse.

Revenind la partida dintre Dinamo și Grivița Roșie, cîștigată pe merit de dinamoviști, în urma unei lovituri de picior căzută, realizată de M. Niculescu, cel care a căutat să iasă din anonimatul în care s-au complăcut internaționalii Onuțiu, M. Rusu, Dragomirescu, Baciu, Stoica, Wusek, fără ca lista să se încheie, putem spune, fără teama de a greși, că nici una dintre echipe nu a reușit, dar ce este mai grav, nici nu a încercat un atac mai susținut care să devină periculos. Au fost inexistente acele acțiuni ale înaintașilor a căror continuitate să fie asigurată de mai mult de 2—3 pase consecutive. Toate baloanele cîștigate de înaintași au fost aruncate rapid liniilor dinapoi, angajate la rîndul lor într-o dispută anostă de lovituri în terenul advers.

În acest mod, preocupările pentru inițierea și susținerea atacului fiind minime, apărările ambelor echipe au avut sarcini ușoare, de aici apărînd urmările nefavorabile asupra caracterului spectacular al partidei, în ultimă instanță lăsînd un gust amar celor ce au venit cu inima deschisă pentru rugby.

În final, ne întrebăm care este satisfacția jucătorului Iorgulescu (un învingător), după acest meci în care nu a reușit să atingă măcar o dată balonul, după cum punem aceeași întrebare jucătorului C. Teodorescu (un învins), care în tot meciul a reușit un singur placaj. De fapt la aceste întrebări ar trebui să se gîndească toți ceilalți jucători care la antrenamente cheltuiesc mari cantități de energie, iar în meciuri se găsesc, totuși, în situația celor exemplificați...

Paul CIOBANEL

Petre Paxino (Steaua) cîștigător la Cîmpulung

Pe platoul Grui, din marginea pitorescului centru sportiv în continuă afirmare, Cîmpulung, și-au dat întîlnire mai multe mii de iubitori ai sportului spre a asista la a 5-a etapă a concursului republican de motocros. Traseul moale, din pricina ploilor căzute în cursul săptămînii, a fost greu, supunînd pe concurenți unei evidente uzuri.

Victoria a revenit lui Petre Paxino de la Steaua (2+2+1, în manșe). O victorie dificilă, lipsită de panașul la care ne-am fi așteptat din partea unui internațional de talia învingătorului și care — desigur — îi va da de gîndit, atît în ceea ce privește pregătirea sa (mai temeinică) cît și a mașinii.

Tînărul, în continuu progres, C. Goran, de la Poiana Cîmpina (1+3+2) poate fi considerat — pe drept cuvînt — cîștigătorul moral al întrecerii. El a obținut o victorie categorică în prima manșă, iar în a doua, după o defecțiune mecanică (i s-a strîmbat pedala schimbătorului de viteză) a refăcut spectaculos o mare parte din terenul pierdut (aproape un tur). În ultima manșă a oferit, în final, un duel emoționant cu învingătorul.

Otto Stefani (St. r. Bv.), ocupantul locului al treilea (3+1+3) a avut o evoluție oscilatorie. Din rest, notăm comportarea „steliștilor" Petre Lucaci și Paul Filipescu, clasați pe locurile 4 și, respectiv, 5. M. Banu (Poiana Cimpina) a alergat pe o mașină de împrumut, deoarece la a lui i se rupseseră segmenții în dimineața cursei.

În competiția juniorilor, a ieșit învingător St. Mihaly (Steaua), urmat de Ion Marin (Steaua), T. Bălănoiu (Steaua), R. Vasilescu (Met. Buc.), I. Paraschiv (Met. Buc.), L. Ichim (Locom. Pl.), C. Totoescu (Steaua), Cr. Ghițescu (Muscelul C.-Lung) și I. Bartha (St. r. Bv.).

Emil IENCEC

CLASAMENTE, REZULTATE

MASCULIN

1. Steaua	22	19	3	0	489—267	41
2. Din. Buc.	22	18	3	1	407—279	39
3. Univ. Cluj	22	11	2	9	424—381	24
4. Poli. Tim.	22	10	3	9	356—326	23
5. Din. Bc.	22	10	3	9	324—316	23
6. Din. Bv.	22	8	3	11	366—419	19
7. Rafinăria Teleajen	22	8	1	13	362—430	17
8. Univ. Buc.	22	6	4	12	337—372	16
9. Poli. Gl.	22	7	1	14	354—441	15
10. Timișul Lugoj	22	3	1	18	298—486	3

FEMININ

1. Univ. Tim.	22	18	1	3	272—171	37
2. Rapid București	22	18	0	4	294—200	36
3. Confecția București	22	15	3	4	242—198	33
4. Univ. Buc.	22	14	3	5	224—188	31
5. Rulmentul Brașov	22	10	2	10	249—254	22
6. Constructorul Timișoara	22	8	2	12	205—230	18
7. Voința Odorhei	22	6	2	14	220—246	14
8. Prog. Buc.	22	6	0	16	218—287	12
9. Textila Buhuși	22	3	1	18	229—290	9
10. Liceul nr. 4 Timișoara	22	3	2	15	132—221	8

Rezultate din divizia B.

MASCULIN Seria I : Știința Bacău — Politehnica Buc. 17—15 (10—5), Cauciucul Orașul Gh. Gheorghiu-Dej — A.S.A. Tg. Mureș, 9—8 (6—4), Știința Ploiești — Agronomia Iași 12—15 (6—6), Medicina Tg. Mureș — Tractorul Brașov 16—14 (7—9), Voința București — Chimia Făgăraș 18—11 (8—5). **Seria a II-a :** Tehnometal Timișoara — Știința Petroșeni 17—6 (5—4), Minerul Baia Mare — Metalul Copșa Mică 17—11 (10—3), Textila Cisnădie — Știința Lovrin 21—14 (9—5), Electroputere Craiova — C.S.M. Reșița 17—20 (6—11).

FEMININ Seria I : Știința Bacău — Liceul 2 Iași 8—6 (3—1), Spartac Constanța — Chimia Buzău 6—5 (3—2), Școala sportivă Ploiești — Politehnica Galați 3—21 (2—10), Politehnica Iași — I.E.F.S. București 4—22 (2—8), Chimia Orașul Victoria — Școala sportivă 2 București 10—10 (5—7). **Seria a II-a :** C.S.M. Sibiu — Mureșul Tg. Mureș 11—9 (7—4), Zorile Bistrița — Universitatea Cluj 17—16 (8—7), Voința Sighișoara — Constructorul Baia Mare 8—7 (4—5), Școala sportivă Tg. Mureș — Universitatea II Timișoara 11—5 (5—1).

SÎMBĂTĂ SEARA DUMINICĂ SEARA

Prezentul titlu este o întîmplare și, mai ales, nu parafrazează cu nici o intenție romanul lui Sillitoe. El duce doar intenții constatative raportate la timpul liber al bucureșteanului, preocupat în fel și chip pentru ceea ce va face de sîmbătă și pînă duminică — o cantitate de speranțe mult dilatate, față de acest interval.

Și modalitățile de a ocoli nevroza de așteptare, dintre sîmbătă și duminică, sînt multiple și diverse, mai numeroase chiar decît nevrozele. Una dintre aceste bucurii o reprezintă plecarea trenului O.N.T., spre munți, acele spații rezervate parcă gîndirii. Că muntele este „Mare" sau „Mic", că plouă, ori ninge, tipul de drumeț structurat numai pentru înălțimi ajunge să creadă că la urma urmei, a stoarce ciorapii de apă sub vitraliile unui cer ce amenință să-l mai plouă încă o dată rămîne un neajuns care are și el farmecul său.

Am remarcat, însă, că în subconștientul acestui drumeț cu rucsac, pe tot timpul escaladei stă întotdeauna un altul. Este ghidul O.N.T. Cîteva din datele sale morale sînt mai de preferat decît datele fizice și cele ce țin de cămășile ecosez. Un tovarăș care se agită în cîteva din după-amiezile sale libere să obțină biletele călătoriei fie pentru niște neofiți, fie el hîrșiți de-ai muntelui. Puțin solitar la șes, vesel prin compensație la altitudine (uneori atentează voit la buna creștere — crispată), el are un antinevralgic, el mai găsește o pătură de acolo de unde nu se mai poate găsi, el bea un pahar de vin în plus să-și învingă timiditatea și să pună mîna pe ghitară spre a da glas unor improvizații și, fără excepție, montane, el suferă sau se bucură de reușita „ieșirii". Muncitor sau intelectual, pe ghid îl reperezi ușor după arama feței și după nu știu ce altceva, atracțios și ademenitor.

Cînd ajungi la identitatea acestui ghid, numele lui curios scoate în evidență parcă un altul... bărbatul cu o profesie, cu necazuri, etc., bărbatul de luni pînă sîmbătă la plecarea trenului. Iată cîteva nume de ghizi care au întotdeauna mai mult de dat și mai puțin de primit: Ovidiu Liloiu, Cristian Ghiurlea, Eugen Iosif, Nicolae Umanet, Constantin Manole, Mircea Rusu.

Așa stau lucrurile orînduite parcă dintotdeauna. La Muntele Roșu, la Babele, la Piatra Arsă, acești ghizi sosesc la sfîrșit de săptămînă însoțiți de grupurile lor. La fel a fost și acum în zilele de 1 pînă la 4 mai. Ovidiu Liloiu, Nicolae Umanet și Eugen Iosif umpleau cu suflul lor cabana Piatră Arsă. O cafea în plus pentru ființa aceea de sub glugă care nu se mai dezgheață o dată, o glumă pentru celălalt de la fereastră, melancolicul venit să vadă moartea zăpezilor. Printre ei, cabanierul Constantin Moiceanu împlinea festiv obiceiuri de gazdă, trecea cu vederea capricii pe care el însuși le facilita. Apoi dintr-o dată, în acest stup peste care ploaia țesea cu apă, un telefon a sunat lung. O veste neclară... Un accident! Ce, unde, cum? Ghizii au explicat și s-a auzit și cuvîntul „Salvamont".

După trei ore de stat în ploaie, accidentata I. V. era adusă la cabană, prin intermediul ghizilor și al cabanierului. O oră mai tîrziu, pansată și lungită în sanie, I. V. pleca spre Vîrful cu Dor pentru a fi coborîtă.

Apoi s-a mai comentat accidentul, unii au încercat să iasă la schi, alții s-au culcat. Seara ghizii s-au făcut iarăși simțiți. Ba, așa, într-o bună tradiție alpină, ghizii de la „Babele" au picat în vizită la cei de la „Piatra Arsă". Era prin toiul mesei, era tocmai bine de strigat „Hău, hău"... Și Ovidiu Liloiu i-a strîns pe toți ghizii în capul mesei și el și-a rezemat ghitara de genunchi. A cerut liniște cu insistență, nu de alta dar pentru că era. Un altul a protestat și el în favoarea lui Liloiu: cerea liniște fiindcă gălăgia o făcea numai el. Duceau acești băieți de munte o frenezie și o disponibilitate, necerută de nici un program sau obligativitate. Semănau cu niște plante selenotrope care se deschid la miezul nopții.

Un scurt program de publicitate „personală" a avut menirea să smulgă zîmbetul pînă și a doi critici de artă, travestiți în turiști.

Pe neobservate același Liloiu a ajuns la ceea ce iubea mai mult, cîntecul său „Copilul munților", un fel de baladă de un firesc cuceritor. Nu știam că, de fapt, acest cîntec aducea la masă umbra unuia dintre ghizii ce absentează, Alexandru Nițroi — „Soni" devenit un destin prin ceea ce face moartea în munți, poate tot într-o sîmbătă seara, duminică seara.

Mihai TUNARU

DIN COLȚUL RINGULUI

CE ȘI CUM?

E prea importantă și controversată problema, ca să nu necesite o grabnică și energică intervenție. De aceea revin și insist asupra ei, continuînd ideea din articolul trecut.

Dintr-o scurtă dar interesantă discuție cu unul dintre reputații noștri arbitri, D. Dimulescu, am putut afla unele din cauzele multor erori de arbitraj. Interlocutorul ne spunea că erorile nu se datorează în nici un caz relei credințe a oficialilor. Ele ar putea fi puse cel mult pe lipsa de unitate de vederi în ceea ce privește interpretarea regulamentului, a luptei din ring.

Arbitrii noștri — și nu numai ei, ci și mulți dintre cei străini — punctează în special dacă cei din ring... „au făcut mai mult box". Ce înțeleg ei prin asta este foarte diferit. Unii „văd" atacul continuu, alții contrele, alții contraatacul, foarte mulți apreciază cine termină „mai proaspăt" etc. Și atunci deciziile lor sînt contradictorii. După ei se iau și metodiștii și chiar publicul spectator. Să nu ne mai mirăm, deci, de numeroasele manifestări ale nemulțumirii din sălile reuniunilor de box. De asemenea, nu trebuie să surprindă crearea numeroaselor „curente" de pregătire a sportivilor noștri, curente care uneori au devenit o tradiție destructivă la noi. În goană după victorii, s-au accentuat diverse laturi ale luptei, în funcție de aceste interpretări care au dăunat foarte mult boxului nostru. Nu reamintesc decît pe cele ale atacurilor neîntrerupte (dar nu și finalizate) care diminuau complet orizontul tactic, sau cel al fricii de avertismente, care au eliminat lupta de aproape și eschivele boxerilor. În ultimul timp, s-a intervenit în aceste probleme. Dar noi credem că nu îndeajuns, și mai ales neesențial. Ceea ce ar trebui să se ceară este aplicarea strictă a regulamentului și nu interpretarea lui, sau a luptei din ring. Acordarea victoriei „la puncte" este precizată clar de regulament: „cine a lovit de mai multe ori", iar ca lovitură se arată că se punctează „... cea care a lovit precis într-un punct sensibil fără ca ea să fie nici parată, nici blocată, nici eschivată". Ce întreprinde boxerul pe ring pentru a ajunge să lovească astfel și de mai multe ori, deci primind cît mai puțin, aceasta ține de iscusința, de priceperea și pregătirea lui, de metodele și simțul pedagogic al antrenorului, de calitățile și de particularitățile sale individuale. Ele constituie acțiunile spectaculoase din box, dar nu determină acordarea deciziei decît dacă sînt sau nu regulamentare (cazul avertismentelor care scad punctele acumulate). Că numărătoarea loviturilor nu se poate face cu precizie, iar punctele se acordă în funcție de apreciere, în aceasta constă dificultatea. Dar acordarea propriu-zisă a victoriei se face numai pe acest unic criteriu, iar în caz de egalitate, regulamentul stipulează alte trei criterii precise în ordine strict cronologică: „... cine a început lupta cu lovituri directe, — cine a atacat mai mult și, în sfîrșit, cine s-a apărat mai bine". Nicăieri nu se prevede altceva. Celelalte indicații sînt particulare, iar arbitrii nu sînt obligați să le ia în seamă.

Și atunci pentru ce să tot interpretăm? Mai bine să aplicăm regulamentul! Credem că în această privință F.R. Box trebuie să intervină ferm în activitatea Colegiului de arbitri, făcînd puțină ordine. Este necesară o reverificare minuțioasă a arbitrilor și chiar o reducere a numărului lor, cînd e vorba de judecarea meciurilor. Nu de alta, dar să nu cădem în păcatul zicalei populare cu cele șapte moașe...

Eustațiu MĂRGĂRIT

Prima etapă în categoria B

SERIA I

BUCUREȘTI. Disputată în paralel cu cea din categoria A (Steaua — Rapid — Argeș), întîlnirea triunghiulară Constructorul — Neamț — C.A.U. II a fost dominată de echipa județului Neamț, care și-a întrecut adversarii pe baza punctelor acumulate de elevii lui O. Constantinescu-Nehoi, de la Șc. sp. Roman! Punctaje: Neamț — C.A.U. II 112—77, Neamț — Constructorul 127—64, C.A.U. II — Constructorul 82—70. Junioara Mariana Filip (N) a cîștigat trei probe: 100 m (12,7), 400 m (57,5) și 800 m (2:16,5). Alte rezultate: BĂRBAȚI — **200 m:** A. Fieraru (C.A.U. II) 22,6; **400 m:** C. Nemeș (N) 49,8; **800 m:** I. Bratu (C.A.U. II) 1:56,8, Gr. Mihăilescu (C.A.U. II) 1:57,5; **110 mg:** H. Ilieșu (C.A.U. II) 15,4, D. Horjan (Constr.) 15,8; **400 mg:** Fl. Minjină (C.A.U. II) 55,1, C. Nemeș 56,4; **10 km marș:** Sp. Rașcu (N) 48:22,8; **înălțime:** R. Moise (C.A.U. II) 1,90, P. Helciug (Constr.) 1,86; **prăjină:** Fl. Coman (C.A.U. II) 4,20; **lungime:** E. Milotin (C.A.U. II) 6,86; **suliță:** N. Bratu (C.A.U. II) 59,74; **ciocan:** R. Constantinescu (C.A.U. II) 50,42, D. Popescu (Constr.) 50,38; FEMEI — **200 m:** E. Monoranu (N) 25,7, L. Diaconiuc (N) 25,9; **400 m:** L. Diaconiuc 58,4, N. Onică (Constr.) 58,9; **800 m:** N. Onică 2:17,7; **110 mg și lungime:** V. Biduleac (Constr.) 15,6 și 5,33: **greutate:** G. Morărescu-Mușat (N) 13,43, M. Cocuț (N) 13,35: **disc:** M. Micu (Constr.) 40,30; **suliță:** G. Morărescu-Mușat 40,00.

CONSTANȚA. Formația Școlii sportive de atletism din București a învins detașat selecționatele județelor Constanța (178—86) și Bacău (179—76). Constanța a întrecut Bacăul cu 106—100. În fruntea rezultatelor individuale obținute se situează cel de 48,02 m la disc, realizat de junioara Carmen Ionescu (Ș.S.A.). Dintre ceilalți performeri: **100 și 200 m:** I. Orghidan (Bc.) 10,9 și 22,4; **110 mg:** C. Scafeș (Ș.S.A.) 15,7; **400 mg:** V. Dumitrache (C-ța) 58,1; **înălțime:** C. Horvat (Ș.S.A.) 1,86, C. Scafeș 1,86; **lungime:** D. Tihărău (Ș.S.A.) 6,99; **triplu:** P. Ciupercă (Bc.) 15,03; **disc:** Vl. Hodoș (Ș.S.A.) 44,52; FETE — **100 și 200 m:** Laura Ratz (Ș.S.A.) 12,7 și 26,4; **100 mg:** Niculina Manea (Ș.S.A.) 15,0.

IAȘI. Întrecerile s-au desfășurat pe o pistă total necorespunzătoare, pe care zgura a fost așternută doar cu cîteva zile înainte. În plus, gazdele s-au „remarcat" și prin unele încercări de fraudă, cea mai flagrantă fiind aceea de la aruncarea greutății bărbați: Ion Armeanu (Iș.) cîștigase proba cu rezultatul — trecut pe foaie — de 13,44 m, insuficient pentru a obține puncte, întrucît standardul de categoria a II-a este 14 m; pe parcurs, cifra s-a transformat „miraculos" în 14,04 m! Depunîndu-se contestații, proba s-a redisputat, iar Armeanu a cîștigat din nou, însă cu 13,07 m! La 4x100 m bărbați, toate cele trei ștafete au fost descalificate. Rezultatele meciurilor bilaterale: Iași — Progresul 110—93, Iași — Ilfov 105—89, Progresul — Ilfov 114—96. Dintre performanțele individuale notăm: **100 și 200 m:** B. Ciobanu (Iș.) 10,9 și 22,7; **înălțime:** P. Stănășel (Iș) 1,86; **disc:** Gh. Dumbravă (Prog.) 41,66, I. Armeanu 41,23; FETE **800 m:** Claudia Iacob (Prog.) 2:19,2: **greutate:** Anca Gurău (Prog.) 14,58, Viorica Brad (Prog.) 13,68; **disc:** Viorica Brad 38,53 Cristina Slașomeanu (Ilfov) 37,17.

SERIA A II-A

SIBIU. Echipa județului Bihor — dublă învingătoare: 147,5—84,5 cu Sibiu și 142—98 cu Dolj. Formația Doljului a întrecut-o pe cea a județului gazdă cu 121,5—101,5. Dintre rezultatele individuale: BĂRBAȚI — **prăjină:** Ad. Dinu (S) 4,10; **triplu:** E. Rotaru (S) 14,51; **suliță:** R. Moss (B) 57,53; **ciocan:** Fr. Schneider (S) 59,66; FEMEI — **100 m:** Cornelia Gheorghieș (B) 12,7; **înălțime:** Olga Fuliaș (B) 1,58; **disc:** Iolanda Menis (D) 39,58; **suliță:** Ileana Mayer (B) 41,92. **(I. IONESCU — coresp. principal).**

BAIA MARE. Timișul a cîștigat ambele întîlniri: cu Maramureșul (175—100) și cu Aradul (182—79). Gazdele au reușit pentru prima oară să învingă selecționata Aradului: 123—110. Cîteva rezultate: **100 m:** T. Korodi (T) 11,0; **200 m:** E. Tobias (T) 22,5; **800 m:** Fr. Mostiș (M) 2:02,0; **110 mg:** Ad. Schneider (T) 15,6; **lungime:** Șt. Blașco (M) 6,83; **suliță:** P. Colf (T) 58,52; **800 m fete:** Natalia Popa (M) 2:25,0. **(I. MARINESCU — coresp.).**

HUNEDOARA. Întrucît a fost depusă o contestație care trebuie analizată de F.R.A., punctajele întîlnirii Hunedoara — C.S.Ș. — Mureș nu au fost încă definitivate. Dintre rezultatele individuale: **100 m:** A. Kurunczi (M) 11,2: **110 mg:** I. Biro (M) 15,6; **400 mg:** Gh. Hidi (M) 57,8; **prăjină:** St. Tacu (C.S.Ș.) 3,90; **triplu:** L. Szabo (M) 14,20; FETE — **100 m:** Margareta Neș (H) 12,9; **100 mg:** Ecaterina Mazilu (C.S.Ș.) 16,2; **4x100 m:** C.S.Ș. 50,9; **înălțime:** Zoia Moldovan (M) 1,58; **suliță:** Eva Lazea (M) 42,81.

„Cupa U.A.S.R." la orientare turistică a revenit Centrului Universitar Cluj

PĂLTINIȘ (prin telefon). — Frumoasa stațiune de munte din apropierea Sibiului a găzduit, în zilele de 3 și 4 mai, finala pe țară a concursului de orientare turistică dotat cu „Cupa U.A.S.R.". Concursul, care s-a bucurat de condiții excelente (timp favorabil, trasee bine alese) a fost onorat de prezența a nu mai puțin de 16 echipe, reprezentative de centre universitare. De remarcat și faptul că la concurs a luat parte dl. Willi Mathes (Elveția), vicepreședinte al F.I.T.A., în calitate de deschizător de traseu.

Rezultate tehnice. Băieți: 1. B. Marton (Cluj) 90 sec., 2. I. Ghencă (Buc.) 94,12, 3. A. Fenești (Tmș.) 99,29. Fete: 1. Clara Szabo (Cluj) 80,22, 2. Lucia Deleu (Buc.) 119,31, 3. Elena Caramidov (Bv) 115,50.

Ștafetă echipe. Băieți (traseu 7 570 m, dif. de nivel 470 m): 1. Cluj (N. Oprișiu, M. Schuster, B. Marton) 179; 2. Iași 211,53; 3. Cluj II 216,28. Fete (traseu 5 925 m, dif. de nivel 200 m): 1. Cluj 232,40 (Georgeta Tamascoviciu, Ileana Dăncel, Clara Szabo); 2. București 252,24; 3. Oradea 284,45.

ILIE IONESCU
coresp. principal

PORNIND DE LA O MICRO-STATISTICĂ

— După ultimul gong al finalelor campionatelor naționale de box —

Deși boxul nu este un sport al cifrelor, el permite, însă, însumarea unor momente sau fenomene caracteristice care duc la formarea unei imagini ulterioare în sfera unor probleme ce interesează pe specialiști. De pildă, avertismentele descalificările, k.d.-urile și abandonurile pot reflecta nivelul tehnic al unei competiții sau al unor boxeri, pot da referiri asupra calității arbitrajului sau pot căpăta valențe metodologice și instructive.

Cu prilejul desfășurării finalei campionatelor naționale de box, am cules o serie de date interesante.

Pe parcursul celor șapte reuniuni au fost dictate 26 de avertismente pentru acțiuni nereglamentare și s-au înregistrat 38 k.d.-uri. Din totalul de 77 de meciuri, 58 s-au terminat cu decizie de învingător la puncte, 14 prin abandon (13 din ele dictate de arbitru), 3 prin k.o., unul prin descalificare, iar altul prin neprezentarea adversarului. Să le analizăm pe rînd:

AVERTISMENTELE. Cele 26 de avertizări au fost adresate unui număr de 20 de sportivi. Dacă s-ar face un clasament la acest capitol, vom vedea că locul I este deținut cu autoritate de componentul fostului lot prezumtiv, C. Stanef clubul Dinamo București). El a primit pe parcursul unui singur meci 3 avertismente, care i-au adus și unica decizie de descalificare din acest campionat, Stanef este urmat de colegii săi de club I. Olteanu, Gh. Ene, P. Dobrescu și P. Ganea, cu cîte 2. Pe locul al treilea s-ar afla un grup de 15 sportivi, cu cîte un avertisment. După cum se vede, clubul Dinamo deține „supremația", deși, paradoxal, el se situează pe o poziție fruntașă în boxul românesc, confirmată la recenta ediție prin cucerirea a 5 titluri de campioni. Dintre membrii lotului prezumtiv, pe această listă apar: P. Dobrescu, C. Stanef, A. Vasile, I. Györffi și I. Covaci (ultimii doi pentru lipsă de combativitate). Referitor la motivația acestor avertismente, ponderea o au loviturile incorecte, tinerile și atacurile periculoase cu capul. Făcînd abstracție de orice apreciere cu privire la corectitudinea acordării avertismentelor, se înțelege de la sine că primii interesați în problemă sînt antrenorii. Predarea și însușirea elementelor tehnice în limitele impuse de regulament va înlătura infracțiunile sancționate prin avertisment, aceasta contribuind la ridicarea nivelului calitativ al întîlnirilor pugilistice. Observația nu scutește nici pe antrenorii lotului reprezentativ, care, de obicei, își axează activitatea mai mult pe obținerea formei de concurs corespunzătoare și mai puțin pe modificarea unor deprinderi motrice greșit însușite. Aceasta cu atît mai mult, cu cît pe lista „neagră" apar destule nume sonore ale boxului românesc.

Referitor la corectitudinea acordării avertismentelor, dacă în cazul loviturilor neregulamentare sau al ținerilor nu avem nimic de obiectat, în cazul atacurilor periculoase cu capul, manifestăm rezerve. De multe ori, arbitrii din ring confundă eschiva sau scăderea de nivel — care sînt procedee tehnice de apărare — cu atacul periculos cu capul. Deoarece greșeala se repetă mereu, reacția antrenorilor — din ce în ce mai pregnant resimțită — este renunțarea la predarea acestor elemente, pentru a evita primirea de avertismente. Primul efect este necunoașterea de către sportivi a acestor procedee, iar al doilea este că din arsenalul procedeelor tactice, lupta corp la corp lipsește aproape total. Se știe foarte bine că cele mai potrivite acțiuni pentru apropierea de adversar, în cazul luptei corp la corp, sînt săriturile de nivel și eschivele. În ultimul timp, s-a observat o renunțare considerabilă la aceste procedee. Poate că aceasta este una din cauzele pentru care la acest capitol — de la Mircea Dobrescu încoace — sîntem întrecuți cu regularitate de către boxerii străini.

K. D.-urile sînt stări funcționale care duc la imposibilitatea de a continua lupta, survenită în urma recepționării de lovituri deosebit de puternice în puncte vulnerabile ale organismului. Ele apar cu precădere acolo unde există un decalaj evident între valoarea combatanților, acolo unde procedeele de apărare sînt trecute pe planul secund, atunci cînd organismul este prea slăbit sau, pur și simplu, întîmplător. La recentele finale, 29 de sportivi au fost puși în situația de a fi numărați pînă la 8. S-au înregistrat 38 k. d.-uri. Considerăm că este un număr destul de mare, care reflectă justețea unor afirmații referitoare la accentul pe forță și ofensivă irațională care caracterizează actualmente boxul românesc, în dauna orientării spre tehnică și tactică. Dacă acesta ar fi adevărul, unii își vor pune întrebarea: dacă și acțiunile de atac și cele de apărare formează împreună grupa elementelor tehnice, atunci stilul bazat, în principal, pe atac, de ce este exclus din sfera boxului tehnic? Răspundem: pentru că aspectul tehnic nu poate fi realizat fără aportul mijloacelor de apărare. Boxul înseamnă să lovești fără a fi lovit, adică cere multă iscusință. Nu este nici o virtute dacă un boxer reușește să „rămînă în picioare" ignorînd evitarea loviturilor. Antrenorii nu trebuie să uite că longevitatea sportivă în box depinde în cea mai mare măsură de acest aspect, lăsînd la o parte efectul negativ al repetatelor k. d.-uri pentru sănătatea boxerilor.

Faptul că Ștefan Constantin (Metalul București) a fost numărat de trei ori în prima repriză a meciului cu Constantin Ciucă trebuie să dea de gîndit asupra disproporției de valoare existentă între finaliștii unui campionat național. Campionul european Nicolae Giju a fost numărat de două ori, iar apoi trimis la colț pentru inferioritate în fața unui ilustru necunoscut, iar C. Buzuliuc, unul dintre „excepțați", a pățit la fel în meciul cu Gh. Drugă (Dinamo Brașov), promovat în finală de la faza de zonă. Printre cei ajutați să-și revină se numără: P. Dobrescu, H. Stumpf, C. Gruiescu, M. Constantinescu și chiar I. Monea.

De altfel, din cele patru **K. O.**-uri, două le socotim ca fiind urmări ale imprudenței, ale unor mici neatenții, fiind înregistrate în momentul în care sportivii s-au aruncat descoperiți în atac (C. Crudu și Gh. Chivăr), iar unul datorat diferenței mari de valoare (F. Momoiu față de M. Lumezeanu). Sîntem de părere că toți cei menționați ar trebui să reflecteze asupra acestei situații și poate vor ajunge la concluzia că n-au fost întîmplări sută la sută...

La capitolul ABANDON, primele surprize le-au oferit, după cum spuneam, N. Giju și C. Buzuliuc. Ceilalți 12 abandonați nu pot fi decît mulțumiți că nu au fost lăsați pradă unei mari diferențe de valoare (ca să nu ne exprimăm altfel) de care, în ultimă instanță, sînt răspunzători antrenorii. Tot la acest capitol trebuie să menționăm și abandonul lui G. Schubert dictat de arbitru în meciul cu Al. Prohor, pentru rănire la ureche. Considerăm decizia injustă, dacă nu total greșită. Urechea se află în zona nepermisă a fi lovită. Fără nici un echivoc, rănirea într-o asemenea zonă atrage după sine descalificarea adversarului. Ne surprinde faptul că un arbitru de talia italianului Grosso a putut comite o asemenea greșeală.

În încheiere, pentru o informare cît mai fidelă a iubitorilor de box trebuie să menționăm că cei 87 de participanți provin din 19 localități, reprezentînd doar 16 județe din cele 39, exceptînd municipiul București, care s-a prezentat în aceste finale cu 43 de sportivi (aproape 50 la sută). La loc de cinste, cu cîte cinci finaliști se află și orașele Constanța, Craiova și Galați. Din cei 11 campioni, cinci aparțin clubului Dinamo București, patru clubului Steaua, cîte unul clubului Farul Constanța și Progresul București.

Statistica celor 76 de meciuri se prezintă în felul următor: 36 de decizii în unanimitate, 9 cu 4—1, 11 cu 3—2, 14 abandonuri, 4 k. o.-uri, o descalificare și o neprezentare. În sfîrșit, analizînd verdictele, ca și comportarea în ring a arbitrilor-judecători, ajungem la concluzia că cei mai în formă oficiali au fost: Mihai Voiculescu (Craiova), Ali Rișat (Constanța), Constantin Chiriac (București), Ion Boamfă (Brașov), Petre Mihelfi (Oradea) și Ladislau Krauser (Timișoara).

Gh. ILIUȚĂ

Arta de a conduce în curse!...

Efervescența florală a primăverii a împodobit decorul, a creat — încîntînd privirea — o ambianță plăcută pe hipodrom, dar n-a putut firește să influențeze și asupra calității spectacolului hipic, apreciată încă o dată deficitară.

Insistența cu care solicităm un asemenea factor, de vitală importanță pentru reușita unei reuniuni, ar fi trebuit să jeneze driverii, silindu-i să analizeze, cu mai mult simț de răspundere, felul cum înțeleg să conducă în curse.

Metoda acoperirii „în forță" a parcursului, adică acea goană neîntreruptă din plecare la sosire, aplicată simplist tuturor, partanților, probă după probă, lipsește spectacolul tocmai de farmecul specific al curselor de cai.

Ar fi desigur prea pretențioasă evocarea spectacolelor de neuitată finețe artistică realizate odinioară de regretatul Cercasov! Publicul, ca și noi, ne-am mulțumi acum să putem distinge, cel puțin în două-trei curse dintr-o

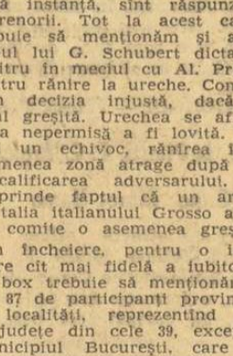

reuniune, că problema cîștigătorului au rezolvat-o unii driveri mai întîi cu mintea și apoi cu mîna care a strunit hățurile calului!...

Consemnînd succint rezultatele de duminică, trebuie să relevăm debutul victorios al iepei Corida, dublat de o miraculoasă transformare a lui Străjac, care în toate reuniunile precedente nu cunoscuse decît obscurantismul ultimelor locuri. Ne-a plăcut energia cu care N. Simion l-a condus la victorie pe Făgaș și am privit prin indulgența cotei de la pariul mutual, saltul valoric al lui Oracol. Am mai consemnat cea de a treia victorie de la începutul mitingului realizată de Balerina, cît și de Menajer. Prima a obținut victoria cu sacrificiul unei noi cantități din rezerva de secunde pe care o avea, iar secundul „a amortizat" încă o dată indulgența handicapării. S-au dictat — just — sancțiuni! Dar în concluzie, dacă duminică s-au efectuat curse pentru propășirea trapului, eu ar trebui să mă fac popă la muntele Athos!...

Rezultate tehnice: 1. Corida (S. Mihăilescu), Străjac, Hîrșovița 34,8, 2. Baletista (V. Gheorghe), Iliva Mică, Supapa 28,8, 3. Menajer (G. Tănase), Taragot, Izvoraș 32,2, 4. Plutaș (M. Ștefănescu), Predeal, Cartuș 29,4, 5. Oglinda (M. Ștefănescu), Dioda, Simeria 33,6, 6. Făgaș (N. Simion), Platon, Plutaș 28,8, 7. Oracol (T. Marinescu), Frunzar, Jirlău 32,7.

Niddy DUMITRESCU

Concurs de fond?

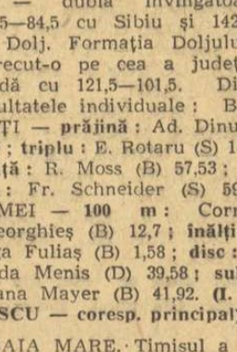

Da, după ani și ani, canotorii juniori au participat din nou la un concurs de fond. Întrecerea a avut loc